



LATVIJAS BAPTISTU DRAUDŽU SAVIENĪBA

DECEMBRIS 2006 48

baptistu vēstnesis



Ir atkal klāt skaistais Adventa un Kristus dzimšanas svētku laiks. Sevišķi to gaida bērni – tādēļ, ka viņiem tas saistās ar dāvanu saņemšanu. Jau divtūkstoš gadu aiztecējis, kopš tālajā Palestīnā atskanēja Dieva eņģeļu vēstījums ganiem – “Es jums pasludinu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks, jo jums Pestītājs dzimis Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, Tas Kungs. Un to ņemieties par zīmi: jūs atradīsiet bērnu, autos ietītu un silē gulošu. ... Un tie steigdamies nāca un atrada gan Mariju, gan Jāzepu, gan bērniņu, silē gulošu.”

Vēstneši, Labā vēsts un Atradums. Brāļi un māsas Kristū! Mēs dzīvojam pasaulē, kurā ļaudis drudzainā steigā meklē jēgpilnas dzīves noslēpumu, cenšoties to atrast bagātībā, izpriecās, dažādu lietu ieguvē un cilvēktiesību solītajā brīvībā. Rezultātā ir vilšanās, attiecību, pamatvērtību un personības pašiznīcināšanas traģisms. Dievs vēlas, lai pretrunu plosītā pasaulē mēs būtu Viņa “eņģeļi” – “vēstneši” saviem laikabiedriem,

lai tie sadzirdētu Evaņģēlija Vēsti, ka Dievs arī modernā laikmeta cilvēkam piedāvā Savu mīlestības atklāsmi Jēzus Kristus personā. Lai šī Vēsts, kurai mēs esam savulaik atsaukušies un baudām tās svētību, atjaunotā spēkā izskan gan Adventa laikā, gan Kristus dzimšanas svētkos, gan ikviena kristieša personīgā saskarē ar līdzcilvēkiem. Tā būtu labākā dāvana līdzcilvēkiem, lai arī viņi personīgā ticībā uz Kristu mācītos saņemt no Dieva klātesošās un pārļaičīgās dzīves vērtības, garīgu spēku, cerību un patiesu mīlestību. Dodot Kristum vietu sirdī un dzīvē, iespējama daudzpusīgās dzīves un attiecību patiesa sakārtošana ar Dievu un cilvēkiem. Lai šī sūtība mūs vieno un svētī gan Svētku laikā, gan tālākajā dzīvē!

Sirsnīgi svētku sveiciens garīdznieku saimei un visiem lasītājiem!

Andrejs Šterns

LBDS Garīdznieku brālības priekšsēdētājs, mācītājs



Lūkas evaņģēlijs 20:9-16

Cilvēka sākums bija Ēdenes dārzā, un tas apliecina to, ka mums ir Dievs, kas par mums, cilvēkiem, rūpējas un dod mums ļoti daudz ko, tostarp visu to, kas mums svarīgs, pilnīgi nepelnīti. Jo, pirms cilvēks spēja ko dot, Dievs jau deva. Mēs lasām Bībeles pirmajās lapaspusēs: “Un Dievs Tas Kungs dēstīja dārzu Ēdenē, tur Viņš ielika cilvēku, ko bija veidojis.” Šodien Svēto Rakstu tekstā Jēzus līdzībā arī runā par dārzu “**Kāds cilvēks stādīja viņa dārzu un izdeva to dārzniekiem**”. Svētie Raksti ar viņa dārzu bieži apzīmē Dieva izredzēto tautu, un arī mēs šodien varam sacīt, ka mums arī ir dots dārzs – Dieva stādīts dārzs, kurā mēs esam ielikti, un tā ir mūsu Latvija. Šis dārzs nav mūsu personīgais nopelns, bet gan dārzs, ko Dievs mums ir nodevis lietošanā. Bieži mūsu Latvijas neatkarības pastāvēšana mums liekas tik pašsaprotama, bet īstenībā tas ir unikāli, ka mums var būt sava zeme, sava valoda, sava valsts, sava valdība, savas vēlēšanas, savs karogs un himna, jā, arī savas hokeja, basketbola un citas izlases. Bet tā visa jau varēja arī nebūt. To ir svarīgi apzināties, ka pasaulē, kur ir gandrīz septiņi tūkstoši valodu, ir tikai 194 valstis. Daudzas no šīm valodām pārstāv lielas etniskas grupas, kurām nav savas teritorijas, nav savas valsts, nav savas zemes, nav savas valdības. Bet mums, pusotram miljonam latviešu visā pasaulē, mums ir sava brīva, demokrātiska zeme. Un kad mēs sākam kurnēt par sīkumiem, varbūt būtu labi biežāk atcerēties, ka īstenībā jau tā visa varēja arī nebūt. Mums ir dota privilēģija – mūsu zeme, Dieva dots dārzs.

“Kāds cilvēks stādīja viņa dārzu un izdeva to dārzniekiem, bet pats uz ilgāku laiku aizgāja dzīvot uz citurieni”. Ko tas mums pasaka? Dievs nav diktators, kas mums kaut ko iedod un tad stāv mums līdzās, rokās turot pātagu, vērojot katru mūsu soli, katru mūsu izvēli un uzmanot, ka mēs rīkojamies tā un nevis citādi. Dievs mums dod apbrīnojamu brīvību izvēlēties. Mums ir dota brīvība, bet tā ir brīvība dārzā, nevis brīvība darīt, kā ienāk prātā un nomirt tuksnesī, jo – vai tad tā ir brīvība? Brīvība ir rīkoties pareizi un saimniekot dārzā. Brīvs cilvēks ir nevis tas, kam ir iespēja darīt, kā viņam patīk, bet brīvs ir tas cilvēks, kam patīk darīt tā, kā ir pareizi. Tā ir brīvība. Jēzus šajā līdzībā runā par mūsu privilēģiju un par mūsu brīvību. Tad Jēzus ir spiests runāt arī par cilvēka grēku. **“Kad bija pienācis laiks, dārza saimnieks pie dārzniekiem sūtīja savu kalpu, lai viņi dotu tam viņa dārza augļus, bet tie to sīta un aizsūtīja tukšām rokām atpakaļ”**. Par ko šeit tiek runāts? Dievs mērķtiecīgi tika aizmirsts. Dievs arī šodien Latvijā skatās pēc savas daļas. Un kas ir Dieva daļa, ko Dievs sagaida? Tas ir gods, ko Viņš sagaida, lai mēs Viņam dodam, jo Dievs arī tā saka mums šodien Latvijā: “Es tik daudz ko esmu jums devis, Es gaidu, ka jūs dosit man manu daļu – ka jūs dosit man godu”. Bet, kad tas netiek darīts, tad Dievs ir ļoti pacietīgs, un Viņš sūta mums savas mīlestībā atgādīnājumus. Mēs lasām: **“Tad viņš sūtīja otru kalpu, bet arī šo viņi sīta un apsmēja un sūtīja atpakaļ tukšā. Vēl trešo viņš sūtīja, bet arī šo viņi sasīta līdz asinīm un izmeta ārā”**. Ko mēs teiktu, ja pret mūsu valsts sūtni izturētos pazemojoši? Mēs noteikti piesauktu šo īpašo vārdu – cilvēktiesības, kā mēs to nesen darījām, kad risinājās divainie notikumi Baltkrievijā. Cilvēktiesības –

MŪSU ZEME –

Dieva dots dārzs

svarīgs vārds, bet reizēm tas ir kļuvis kā tāds eiromaģijas buramvārds. Dievs ar mums ir pacietīgs arī tad, kad mēs cilvēktiesības jeb savas tiesības paceļam augstāk par Dieva tiesībām. Tomēr, ja mēs varam ignorēt Dieva atgādīnājumus, tad tas nenozīmē, ka mēs vienmēr varēsim turpināt ignorēt pašu Dievu. Evaņģēlijs mums rāda, ka agrāk vai vēlāk sastapšanās ar pašu Dievu ir neizbēgama. **“Tad viņa dārza īpašnieks sacīja: ko man darīt? Es sūtīšu savu mīļo dēlu, varbūt tie viņu bīsies. Bet dārznieku ieraudzījuši, tie sprieda savā starpā: šis ir mantinieks. Nokausim to, lai viņa mantojums nāk mūsu rokās**”. Iespējams, viņi domāja: “Ja jau nāk dēls, tad jau iespējams tēvs ir miris. Nokausim mantinieku, tad šis dārzs piederēs mums”. Nokausim Kristu, tad mēs paši būsim īpašnieki, tad mēs paši varēsim veidot ne tikai ceļu satiksmes noteikumus un nodokļu likumus, bet mēs varēsim paši rakstīt morāles likumus. Tad mēs būsim dievi. Tomēr kad cilvēks mēģina “nokaut Dievu”, Dieva līdzību sevī, goda došanu Dievam vai vienkārši bijību Dieva priekšā, tad ar to jau Dievs nepārstāj būt Dievs, bet cilvēks soli pa solim pārstāj būt cilvēks. Bet pāri cilvēka bezdievībai nemainīgi stāv Dieva varenība. Mēs lasām: **“Un viņi to izmeta ārā no viņa dārza un nokāva”**. **“Ko nu gan darīs viņiem viņa dārza īpašnieks?”** skan Kristus uzdotais jautājums. Kad viss ir izdomāts un izdarīts, tad vienalga beigās Dievs ir tas, kas uzdod jautājumus. Jo Dievs jau nav miris, ja arī vienam otram kādā brīdī tā ir sacis likties. Un Jēzus turpina: **“Viņš nāks nomaitās šos dārzniekus un viņa dārzu izdos citiem”**. **Un tad klausītāji sacīja: “To tik nē”**. Ko darīs viņa dārza īpašnieks? Viņš dārzu izdos citiem.

Man liekas, ka zīmīgi ir vārdi, kuri tiek piedēvēti 18. gadsimta skotu vēsturniekam un ekonomistam Aleksandram Teiloram. Viņš runā par to, ka pasaules lielo civilizāciju vidējais vecums, pirms tās piedzīvo savu lejupslīdi, ir bijis aptuveni 200 gadi. Šis valstis ir attīstījušās šādā secībā. 1. No verdzības uz garīgu ticību. 2. No garīgas ticības uz lielu drosmi. Un te nāk atmiņā daudzi piemēri no mūsu tautas vēstures. 3. No drosmes uz brīvību. 4. No brīvības uz pārpilnību. 5. No pārpilnības uz savtīgumu. 6. No savtīguma uz pašapmierinātību. 7. No pašapmierinātības uz vienaldzību. 8. No vienaldzības uz izlaidību. 9. No izlaidības atpakaļ verdzībā. Un tā ir taisnība arī šodien, tikai, iespējams, šodienas ātrajā laikā šim ciklam vairs nav nepieciešami 200 gadi.

Es esmu patiesi pateicīgs Dievam, ka es varu piederēt tautai, kas divas reizes ir spējusi iet šo ērkšķaino ceļu no verdzības uz brīvību, nodibinot savu valsti, ievēlot savu valdību. Es esmu lepnis, ka es varu piederēt tautai, kas 1919. gadā nostājās pret nesamērīgi lielāku pārspēku un uzvarēja. Es esmu priecīgs, ka es varu dzīvot īpašā laikā, kur es pats esmu varējis piedzīvot, kā tauta iestājās par brīvību un ir uzvarējusi. Es esmu pateicīgs, ka esmu varējis redzēt, ka mana tauta no verdzības gāja uz garīgu ticību, no garīgas ticības uz lielu drosmi, no lielas drosmes uz brīvību. Un nav jau nekāda vaina dzīvot laikā, kad tauta no brīvības iet uz pārpilnību. Tomēr es esmu piedzimis padomju verdzībā, tāpat kā daudzi no jums, un es negribu nomirt vēl kādā citā verdzībā. Bet tauta, kas savas tiesības vērtē augstāk par saviem principiem, drīz vien pazaudē abus divus.



SAVIENĪBAS IZGLĪTĪBAS DARBS

Sagaidot Adventes laiku, novēlam jums, dārgie brāļi un māsas, Dieva svētītu un Kristus tuvumā piedzīvotu Gaidīšanas laiku!

Savienības izglītības darba uzmanības centrā jo-projām ir mērķis izveidot tādas studiju programmas, kurās būtu iespējams sagatavoties mācītāja kalpošanas darbam, kā arī citiem draudzes kalpošanas darbiem.

Pastorālie sagatavošanas kursi ir paredzēti tiem mūsu draudžu brāļiem, kuri ir saņēmuši aicinājumu mācītāja kalpošanas darbam. Aicinām atsaukties šai iespējai un piedalīties atklātajos semināros, kas notiek reizi mēnesī Savienības namā, Rīgā, Lāčplēša ielā 37. Šomēnes tie notiks 9. decembrī. Mēs saprotam, ka tas var būt nopietns izaicinājums, taču mums ir jāatceras, ka ikviens Dieva kalps Bībelē ir piedzīvojis līdzīgu izaicinājumu. Dārgie brāļi, ja kaut uz mirkli esat apsvēruši iespēju mācīties – mēs jūs gaidīsim *Pastorālajos sagatavošanas kursos*.

Kristīgās vadības koledžā šajā gadā tiek īstenota Sociālās palīdzības organizēšanas programma, kā arī Teoloģijas studiju pamatkurss, Teoloģijas semināra programma un Bībeles kursi Liepājā. Aicinām par Savienībā īstenoto izglītības darbu vairāk uzzināt mūsu mājas lapā www.kvk.lv.

Pieaugot studiju apjomam, vēlamies izbūvēt jaunu mācību klasi. Lai varētu šo mērķi īstenot, esam vērsušies pie mūsu draudzēm. Pateicamies visām draudzēm, kuras jau ir atbalstījušas šo vajadzību ar savu ziedojumu. Papildus iepriekšminētajam mūsu Savienība strādā pie jaunas, modernas bibliotēkas un konferenču zāles izbūves, kur varēs notikt gan mācību darbs, gan lielākas mūsu kopdarba aktivitātes. Būsim pateicīgi par visu, ko Dievs dara mūsu kopdarba izaugsmei.

Pārdomājot visas studiju iespējas, mums tomēr jāatceras, ka programmu sagatavošana un to realizēšana vēl negarantē, ka mums būs visi vajadzīgie draudžu vadītāji un darbinieki. Mēs esam sapratuši, ka draudze ir tā vieta, kur rodas un veidojas jaunie draudžu vadītāji. Tāpēc nopietni aicinām draudžu garīdzniekus īpašu uzmanību pievērst jaunajiem brāļiem un māsām draudzēs, palīdzot tiem augt un tapt par mūsu draudžu rītdienas vadītājiem. Mūsu draudžu rītdiena ir Dieva rokās, taču lielu daļu no šīs rītdienas un to, kāda tā būs, Viņš ir ielicis mūsu rokās.

Lai Dievs mūs svētī, kopā strādājot!

Gaišus Kristus piedzimšanas svētkus novēlot,

Oļegs Jermolājevs KVK direktora v.i.

kalpošanas resursu centrs



AWANA

Kalpošanas resursu centrs, pateicoties Viesītes un Subates draudzes mācītāja Jura Griga iniciatīvai, piedāvā īpašus materiālus draudzes darbam ar bērniem.

Lai mūsu draudzes varētu pieaugt un tām būtu nākotne, ļoti svarīga mūsdienās ir bērnu evaņģelizācija un nopietns, regulārs darbs ar tiem. Lielisku iespēju bērnu evaņģelizācijai un caur viņiem arī vecāku uzrunāšanai piedāvā bērnu sporta klubs AWANA.

KAS IR AWANA?

AWANA – starptautiskā organizācija, kas piedāvā Bībelē pamatotu ik-nedēļas nodarbību programmu, kas pieejama visiem bērniem.

Nosaukums AWANA ir Bībeles rakstu vietas abreviatūra no angļu valodas "APPROVED WORKMEN ARE NOT ASHAMED". Šis teksts ir atrodams 2. Timotejam 2:15 – "Centies būt Dieva acīs krietns darbinieks, kam nav ko kaunēties un kas pareizi māca patiesības vārdu."

AWANA MĒRĶI

Aizsniegt ar evaņģēlija vēsti vairāk bērnu draudzes apkārtnē un pievest viņus Kristum.

Sagatavot viņus kā nākamos draudzes darbiniekus, kuri nes tālāk evaņģēlija vēsti citiem ļaudīm.

AWANA KLUBU NODARBĪBAS

Nodarbības notiek trīs vecuma grupās:

Dzirkstele (1. – 3. klase), Liesma (4. – 5. klase), Lāpa (6. – 7. klase).

Katra nodarbība ilgst no pusotras līdz divām stundām un tajā ir trīs daļas: spēles, darbs ar rokasgrāmatu un sapulces.

SPĒLES

Sporta spēles tiek izmantotas, lai piesaistītu bērnus, lai attīstītu bērnu fiziskās spējas, lai bērniem būtu interesanti un jautri un lai viņi aicinātu uz šīm nodarbībām arī savus draugus.

DARBS AR ROKASGRĀMATU

Galvenā uzmanība šajā nodarbībā tiek pievērsta Bībeles pantu mācīšanai un to izprašanai. Katram bērnam atbilstoši viņa vecumam ir sava rokasgrāmata. Programma ir izveidota tā, ka pat bērni bez priekšzināšanām spēš saprast Dieva mīlestību un pestīšanas plānu.

KOPSAPULCE

Kopsapulcē bērni apvienojas kopīgai dziedāšanai. Kāds no vadītājiem sagatavo stāstu no Bībeles – tā ir iespēja aicināt pie Kristus tos bērnus, kuri Viņu vēl nav pieņēmuši kā savu personīgo Glābēju.

AWANA nodarbības notiek draudzes pārraudzībā. AWANA nav alternatīva kādai no draudzes nozarēm, bet gan papildus iespēja draudzei un svētdienskolai aizsniegt bērnus un caur viņiem arī vecākus.

Pateicoties šīm nodarbībām, piemēram, Viesītes un Subates draudzēs ir atjaunojies svētdienas skolas darbs, un to bērnu skaits, kas regulāri (ne tikai uz Ziemassvētkiem) apmeklē svētdienskolu, ir strauji pieaudzis.

Sīkāku informāciju par šiem materiāliem iespējams iegūt Kalpošanas resursu centrā (e-pasts: krc@lbds.lv; tālr. 26177539), kā arī interneta adresēs www.awana.org; www.awana.ru.

VĪRI, kas uzdrīkstas

“Vajadzīgi vīri, kas uzdrīkstas paklausīt,” šie vārdi kādu laiku atpakaļ bija dzirdami katrā Latvijas baptistu draudzē. Vai par to draudzēs runā arī šobrīd, nezinu, bet varu teikt, ka ir vīri, kas ir uzdrīkstējušies paklausīt, un nevis trīs, desmit, vai divdesmit, bet vairāk kā piecdesmit vīri. Vai tas nav brīnišķīgi? Šie vīri tiekas katru mēnesi Baltijas Pastorālā Institūta ievadkursos, lai klausītos kādas lekcijas, un lai saprastu, vai tiešām mācītāja darbs ir tāds, kādu viņi bija iedomājušies, un vai vispār tas ir tas, ko Dievs vēlas, tātad – saprastu savu aicinājumu.

11. novembris bija īpaša diena, jo šoreiz kopā sanāca ne tikai vairāk kā 45 vīri, kas iespējams nākotnē varētu būt mācītāji, bet arī 35 jau esošie mācītāji, lai kopīgi lūgtu Dievu un būtu sadraudzībā. Bija arī iespēja klausīties sekojošās lekcijas: “Mācītājs un Bībele”, “10 baušļi”, ko lasīja mācītājs I. Hiršs un bīskaps P. Sproģis – “Mācītāja dzīves un draudzes kvalitāte”.

Bija ļoti interesanti iztaujāt gan jau esošos mācītājus, gan potenciālos mācītājus, jo iespējams, ka kādi, kuriem ir priekšstats, ka mācītāja darbs ir samērā vienkāršs: jāsaņem runa, svētdienās jāparunā, jāiegriežas pie kāda veca cilvēka..., bet vai tiešām? Kā ir saņemt aicinājumu? Kā ir – būt par mācītāju?

Intervija ar Āgenskalna draudzes mācītāju Edgaru Maži

1. Kā tu saprati, ka ir īstais laiks kļūt par mācītāju?

Tas viss notika pakāpeniski. Dievs mani veda pa šo ceļu kā pa kāpnēm, soli pa solim. 14 gadu vecumā kļuvu par kristieti, un draudze man pamazām uzticēja vadīt lūgšanu svētbrīžus, vēlāk arī jauniešu darba vadīšanu. Es to redzu kā divpusēju procesu. No savas puses, apzinājos, ka Dievs man ir devis dāvanas, lai kļūtu par mācītāju, bet no otras puses, draudzei to vajadzēja ieraudzīt un apstiprināt. Mana kalpošana kā garīdzniekam sākās 1988. gadā, kad man bija 23 gadi. Reizi mēnesī palīdzēju mācītājam Edgaram Godiņam kalpot Smiltēnē un Alūksnē. Tas bija process vismaz 9 gadu garumā. Pamazām biju nonācis pie šīs atziņas, ka esmu aicināts šim darbam.



2. Vai bija viegli uzsākt?

Vispār jā, jo sākumā jau tikai vadīju dievkalpojumus, arī bēres. Tāda īsta draudzes kalpošana sākās tikai 1993. gadā, kad pēc studijām ASV ar Kristīni atgriezāmies Latvijā. Šajos 13 gados ir iziets cauri daudz lietām, ne visas ir bijušas vieglas, bet kopumā varu teikt, ka Dievs ir bijis ļoti labvēlīgs un svētījis padarīto. Gala rezultātā, tā nav pat mana varēšana, bet gan pieejamība, lai Viņš mani veido un lieto.

3. Kāda bija ģimenes attieksme?

No vecāku puses nebija nekādas pretestības, drīzāk iedrošinājums. Mana līgava Kristīne zināja, ka vīrs būs mācītājs. Tas bija pozitīvs atbalsts, kas ir tik ļoti būtiski mācītāja darbā. Man šķiet, ka ir svarīgi, lai arī mācītāja sieva jūtas aicināta un nevis tiek piespiesta, jo vīrs grib būt mācītājs un sievai jāpaklausa.

4. Ko tu novēlētu topošajiem mācītājiem?

Mēģināt izdzīvot šo divpusējo procesu savā dzīvē, ka ne tikai viņi

paši apzinās savas dāvanas, bet ļauj, lai draudze tās ierauga un apstiprina. Būt par mācītāju šodien nav moderni, bet, ja cilvēks ir Kristus aicināts, tad labākais ir paklausīt. Un jāatceras, ka mācītājs nekad nav gatavs. Jāmācās, jāaug un jānobriest.

Intervija ar Golgātas draudzes mācītāju Andreju Šternu

1. Kā sapratāt Dieva aicinājumu?

Man nekad nebija mērķis kļūt par mācītāju, biju aktīvi iesaistījies draudzes dzīvē, sevišķi muzikālajā kalpošanā un apstākļi pavērsās uz to. 1970. gadā Pitraga draudzei, kas atradās “aizliegtajā zonā” mācītājs K. Lāceklis aizgāja mūžībā. Toreizējais bīskaps Pēteris Egle un draudze mani mudināja uzņemties atbildību. Veselu gadu tam pretojos un lūdzu par to, līdz sapratu, ka jāuzņemas atbildība par Pitraga draudzi. Iesāku ar apziņu, ka Dievs grib, lai uzņemtos kalpošanu – jāstājas plaīsā. Jesajas 58:12.



2. Kāda bija ģimenes attieksme?

Es ieprecējos ģimenē, kas bija aktīva draudzē. Sievas vectēvs bija sludinātājs. Ģimene atbalstīja mani šajā aicinājumā. Galvenais, lai ģimene ir kopīgi vienota draudzes aprītē, un saklausot aicinājumu jābūt vienotiem gan vīram, gan sievai. Arī bērniem jābūt iesaistītiem draudzes kalpošanā.

3. Kāds ir prieks un grūtības mācītāja darbā?

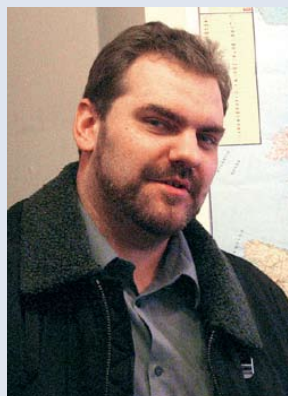
Garīgais darbs nav ne business, ne karjera. Svarīga ir apziņa, ka Dievs noliek tajā vietā. Un šo apziņu atkal un atkal ir jāatjauno. Emocijas ir mainīgas. Ir gan labi un svētīgi laiki, gan arī pārpratumu, kas rada nomāktību. Dievs ir palīdzējis man kalpot, un pašam izprast ticīgo cilvēku problēmas. Pašam arī ir jāmaucās, ne tikai jāmauc.

4. Ko jūs novēlētu topošajiem mācītājiem?

Dieva aicinājumā ietilpst gan personīgā izpratne, gan draudze, gan vadītāji. Nevar vienpersoniski pieņemt lēmumu, tas ir kopīgi saprasts aicinājums. Pamats mācītāja kalpošanai ir paša attiecības ar Kristu un Dieva gribas un nodomu atklāsmē caur Bībeli. To nemitīgi uzņemt, ļaut savu izpratni veidot, bet svarīga ir arī citu dievbijīgu ļaužu pieredze un kopība ar citiem. Visās ikdienišķajās vajadzībās jāuzticas Dievam. Dieva svētība būs Dieva ļaudīm, jo Viņš ir uzticams.

Intervija ar Tukuma draudzes mācītāju Uģi Pallo.

1. Kā tu kļuvi par mācītāju un kā saņēmi Dieva aicinājumu šim amatam?



Es ticu tam, ka par mācītāju piedzimst. Jēkabs 3. nodaļā saka: “Netopiet, mani brāļi, daudzi par mācītājiem, zinādami, ka mēs nāksim grūtākā tiesā...”, es šeit saretdzu to nozīmību, ka mācītājs nav kalpošanas amats, kuru var pieņemt vai mainīt pēc laika pret ko citu. **Ikviens var darīt daudz lietu, bet ne ikkatrs var būt mācītājs!** Man nebija ne mazāka doma un vēlēšanās kļūt par mācītāju, jo biju pietiekami redzējis šīs kalpošanas

amata ēnas puses, taču tad pienāca brīdis, kad Dievs sāka mani gatavot šai kalpošanai. Tas bija saistīts gan ar mācību uzsākšanu Teoloģiskajā seminārā, gan darba vietas mainīšanu, gan arī citām pārmaiņām. Tad pienāca 1999. gada 12. septembris, kad it kā pārpratuma dēļ es nonācu Tukuma Baptistu draudzē. Pēc novadītā dievkalpojuma, cilvēki no draudzes mani jautāja: "Vai es būtu gatavs uzņemties kalpošanu šajā draudzē." Taču mani saistīja vairākas lietas: biju apgalvojis, ka nekad nevēlos būt mācītājs, es biju teicis, ka nekad nevēlos kalpot Tukumā un man bija nedrošība un bailes. Pēc daudz lūgšanām kopā ar manu mīļo sieviņu Agnesi, es saņēmu skaidru Dieva atbildi: "Pirms Es tevi radīju mātes miesās, Es tevi jau pazinu, un, pirms tu piedzimi no mātes miesām, Es tevi svētīju un tevi izredzēju par pravieti tautām." (Jeremijas 1:5, 9-10). Manas šaubas sāka izkļīst un uzsāku kalpošanu 1999. gada 18. novembrī.

2. Kā tu apvieno šīs divas lietas: kalpošanu un ģimeni?

Man šķiet, ka šīs lietas savstarpēji nekonfliktē, taču ir brīži, kad ģimene cieš no kalpošanas, jo esmu cilvēks, kurš sevi atdod visu un it īpaši Dieva darbam. Kādi varētu teikt, ka tā ir slēpšanās, vai ka tas ir nepareizi, bet tās ir manas attiecības ar Dievu. Cenšos pēc iespējas veļtīt laiku gan bērniem, gan arī sieviņai un tomēr ne vienmēr viss iznāk tā kā es vēlētos. Mana ģimene ir mana pirmā kalpošanas vieta, un mani bērni un sieva būs mani pirmie tiesneši Dieva priekšā, tāpēc es skrīenu, ne kā tukšu gaisu sitot, es dzenos pretī mērķim... un tas jau ir tuvu!

3. Kas ir grūtākais un kas ir skaistākais mācītāja darbā?

Grūtākais ir – būt paklausīgam un padevīgam gan autoritātēm, gan Dievam. Kad mācītājs sāk nepaklausīt autoritātēm un aizmuguriski, kā arī acīs tās tiesā un pazemo, tad viņš nostājas pret Dievu un var droši teikt, viņš neklausā Dievam un tuvojās "pēriens". Tā ir Dieva izveidota kārtība, ka visi mēs esam atbildīgi kāda priekšā - gan cilvēku, gan Dieva. Skaistākais ir tas, ka tu redzi Dieva darbu un tu redzi to, kam daudzi pat netic. Tu redzi "gūstekņus palaistus brīvībā", sakārtotas laulības, dziedinātas "sirdis" un izmainītas dzīves. Tu piedzīvo, ka tava paklausība liek "pazudušajiem dēliem un meitām" nākt mājās, kaut tukšām rokām un nākt kopā ar tevi, jo arī es esmu tāds pat "dēls".

4. Ko tu novēlētu tiem, kas apsver mācītāja aicinājumu savā dzīvē?

Visu pirms izsver, vai tas ir Dieva aicinājums jeb tavas ambīcijas. Ja tās ir ambīcijas, tad labāk pat nesāc, bet ja tas ir patiess Dieva aicinājums, tad ko tu vēl gaidi – LAIKS AIZSTEIDZĀS UN TU ZAUDĒ TO, KAM TU ESI RADĪTS. Atceries, cilvēki aizmirsīs, ko tu teici un kā tu izskatījies, bet viņi nekad neaizmirsīs, kā tu liki viņiem justies.

Intervija ar BPI ievadkursa studentu Andreju Priedīti

1. Kāpēc tu apmeklē BPI ievadkursus?

Es BPI kursus apmeklēju, lai iepazītos, ko nozīmē mācītāja kalpošana. Lai pats par to intensīvāk domātu un censtos saprast, vai un kāda varētu būt mana daļa šajā kalpošanā.

2. Kā tu domā, kāds ir mācītāja darbs?

Galvenais ir jāsaprot, vai ir aicinājums no Dieva. Pārējo var iemācīties (vēl jo vairāk, ja Dievs ir aicinājis). Nav jābūt piedzimušam ar īpašām spējām, lai dienās kļūtu par mācītāju, jo arī Bībelē redzams, ka pat lielākie Dieva vīri bijuši tie, kas pazemīgi un



paklausīgi sekojuši Tā Kunga norādījumiem, nevis parādījuši savas "lielās" vadītāja spējas.

3. Kam ir jānotiek, lai tu kļūtu par mācītāju?

Lai es kļūtu par mācītāju, vēlos skaidri saprast un sadzirdēt Dieva aicinājumu, jo zinu, ka es draudzi nevaru vadīt. To var tikai Dievs. Bet, ja Viņš aicina, tas nozīmē, ka Viņš vēlas to darīt caur mani.

4. Ko tu novēli lasītājiem?

Novēlu pazemību saklausīt Dievu un drosmi paklausīt Dieva vadībai.

Intervija ar BPI ievadkursa studentu Kasparu Ezeriņu

1. Kāpēc tu apmeklē BPI ievadkursus?

Dievs aicina, es sekoju. Vēlos uzzināt vairāk par BPI un mācītāja darbu. Saskatu sevi tajā aicinājumā. Esmu pateicīgs Dievam, ka varu iepazīt Viņu vairāk. Apsveru iespēju, ja tāds būs Dieva prāts, mācīties BPI. BPI ievadkursi dod man plašāku redzējumu par mācītāja darbu un palīdz labāk izprast, vai tas ir mans aicinājums. Katru reizi lūdzu Dievu, kā iegūtās zināšanas varu izmantot savā dzīvē.



2. Kā tu domā, kāds ir mācītāja darbs?

Mācītāja darbs ir atbildīgs. Par mācītāju nevar būt tāpat vien, "citas lietas negribu strādāt, būšu mācītājs". Jāsaprot, vai tas ir tiešām ir mans aicinājums. Katrs darbs ir savā ziņā viegls un savā ziņā grūts. Galvenais uzticēties ir Dievam.

Labs mācītājs būs tas, kurš vienmēr būs gatavs vairāk mācīties, nekā mācīt. Pazemība ir neatņemama sastāvdaļa. Katras kalpošanas centrā ir jābūt Kristum. Grūtāk, būs tiem cilvēkiem, kuri nepaklausīs Dieva aicinājumam.

Ja tiešām Dievs aicina, tad arī Dievs vadīs, protams, caur daudzām grūtībām un pārbaudījumiem. Kaut būtu "smagas dienas", bet slavēts un svētīts lai ir Tā Kunga Vārds. Patiesais prieks ir Kristū. Es ticu, ka Dievs rūpējās par saviem bērniem. Vai esi mācītājs, vai arī esi citā aicinājumā, svarīgi paļauties no visas sirds uz To Kungu. Un meklēt To Kungu un dzīties pēc Debesu Valstības. "Tas Kungs ir labs, un Viņa žēlastība paliek mūžīgi".

3. Kam ir jānotiek, lai tu kļūtu par mācītāju?

Tam jābūt skaidri saprotamam no Dieva. Turpināšu lūgt un pieaugt Dievā. Slavēšu, pielūgšu un meklēšu Dieva prātu. Iešu tur, kur Viņš mani vedīs. Vēlos pielūgt Dievu visu savu dzīvi. Gribētu vispirms mainīties vēl daudz savā raksturā, vēlētos arī vispirms rūpēties un kalpot savā ģimenē un savā namā. Mācītāja darbs ir atbildīgs.

"Vienu es izlūdzos no Tā Kunga pēc kā es kāroju: ka es varu palikt Tā Kunga namā visu savu mūžu, skatīt Tā Kunga jaukumu un pielūgt Viņu Viņa svētajā vietā" (Psalms 27:4).

Materiālu sagatavoja **T. Ašnevics**, L.L.

decembrim

1 Lūgšim par Adventes laiku, lai daudziem tas kļūtu par jaunas dzīves sākumu Kristū.

2 Pateiksimies un aizlūgšim par brāļiem, kas uzsākuši mācības Baltijas Pastorālā institūta sagatavošanas kursā – lai Dievs turpina savu darbu pie viņiem. Lūgšim par Kristīgās vadības koledžu un turpmāko sadarbību ar BPI.

3 Pateiksimies un aizlūgšim par pirmo Adventes svētdienu un lūgšim gudrību no Dieva, kā labāk pasludināt evaņģēlija vēsti mūsu tautai šajā īpašajā gaidīšanas laikā.

4 Pateiksimies un aizlūgšim par **Vaiņodes draudzi** un mācītāju Jāni Balodi ar ģimeni, lūgšim par garīgu atjaunošanos draudzē un par svētīgu jaunatnes darbu.

5 Pateiksimies un aizlūgšim par **Lietuvas baptistu savienību**, kurā ir 7 draudzes un 380 locekļi, lūgšim par Bībeles skolu, lai tā varētu izveidot dziļākas saites ar draudzēm, par misijas darba pieaugšanu, meklējot jaunas misijas vietas austrumos un valsts rietumu daļā, kā arī par jaunu redzējumu Savienībai.

6 Pateiksimies un aizlūgšim par **Valdemārpils draudzi** un mācītāju Imantu Neilandu, lūgšim, lai draudzes locekļu sirdīs būtu vēlētānās liecināt par Kristu, aizlūgšim par svētdienskolas atjaunošanu un par to, lai tajā iesaistītos jauni bērni, kā arī par atmodu draudzē.

7 Pateiksimies un aizlūgšim par LBDS bīskapu Pēteri Sproģi, viņa ģimeni un darbu Mateja draudzē un Baptistu savienībā; lai Dievs caur Savu Garu dod spēku fiziski un garīgi veikt uzticētos uzdevumus. Lūgšim pēc turpmākas Dieva vadības un palīgiem.

8 Pateiksimies un aizlūgšim par LBDS bīskapa vietnieku Pēteri Eisānu, par viņa ģimeni un tēvu Jāni Eisānu, kā arī par darbu Jelgavas draudzē un Baptistu savienībā. Aizlūgšim par izpilddirektori Ingu Ziņģi Pupiņu un viņas ģimeni.

9 Pateiksimies un aizlūgšim par Garīdznieku brālību, mācītāju Andreju Šternu. Lūgšim, lai mācītājiem būtu Svētā Gara spēks un svaidījums, pasludinot Labo vēsti dažādos veidos.

10 Pateiksimies par tiem, kas palikuši uzticīgi Kristum, piedzīvojot vajāšanas. Aizlūgšim par vajātiem kristiešiem, lai viņi paliktu uzticīgi, arī piedzīvojot sāpes. Aizlūgšim par tiem, kas cietuši dabas katastrofās un dzīvo nabadzībā.

11 Pateiksimies un aizlūgšim par **Valmieras draudzi** un mācītāju Andri Akmeni un viņa ģimeni; lūgšim par sludināšanas vietām Lodē, Vaidavā un Valkā, lai tur nākotnē veidotos draudzes, lūgšim, lai draudzei būtu savs dievnams.

12 Pateiksimies un aizlūgšim par **Velsas baptistu savienību**, kurā ir 447 draudzes un 15871 locekļi. Aizlūgšim par ģenerālsekretāru un sekretāru un par viņu darbu pie jaunas vadības struktūras izveidošanas. Lūgšim, lai draudzes tiktu izmainītas.

13 Pateiksimies un aizlūgšim par **Ventspils draudzi** un mācītāju Jāni Lūsi un viņa ģimeni, lūgšim par draudzes vienotību un spēju palūkoties uz līdzilvēkiem ar Kristus acīm, par jaunajiem ticības ceļa iesācējiem, kā arī par svētdienskolas aktivitātēm un plašāka misijas darba uzsākšanu Zirās un citur.

14 Pateiksimies un aizlūgšim par jauniešu darbu Savienībā un tā koordinātoru Tomu Ašnevicu, lūgšim par jauniešu vadītājiem draudzēs, lai viņi pieaug Kristū; lūgšim pēc jauniem darba vadītājiem, par jauniešu kristīgu ietekmi sabiedrībā.

15 Pateiksimies par draudzēm un aizlūgšim par garīgu atjaunotni draudzēs un ticīgo sirdīs. Aizlūgšim par atmodu Latvijā, par jaunu draudžu veidošanu.

16 Pateiksimies un aizlūgšim par Svētdienskolu apvienības darbu un svētdienskolām draudzēs. Lūgšim par kalpošanu bērniem mūsu apkārtnē, lai, jo īpaši šajā laikā, pasniežot dāvanas, tiktu pasludināta arī vēsts par Kristu un nepazustu svētku īstā jēga.

17 Pateiksimies par Kristu un dievbērnību un lūgšim, lai mūsu sirdis būtu tīras, gatavojoties svētkiem; lai nekāda lepnība vai paaugstināšanās netraucētu Dieva Garam darboties mūsu draudzēs.

18 Pateiksimies un aizlūgšim par **Ventspils krievu draudzi** un sludinātāju Oskaru Ābeltiņu un viņa ģimeni; lai draudzē būtu par iedrošinājumu krievu valodā runājošiem pilsētas iedzīvotājiem tuvoties Kristum.

19 Pateiksimies un aizlūgšim par **Sīrijas baptistu savienību**, kurā ir 7 draudzes, lūgšim par ticīgajiem un tiem, kas nepazīst Kristu; aizlūgšim, lai Dievs palīdz izveidot efektīvu kalpošanas darbu.

20 Pateiksimies un aizlūgšim par **Viesītes draudzi** un sludinātāju Juri Grīgu ar ģimeni; lai Dievs svētī draudzes visu nozaru darbību, lai ikdienas steigā nepazaudētu Viņa tuvumu. Aizlūgšim arī par draudzes nama remonta turpināšanas iespējām.

21 Pateiksimies un aizlūgšim par mūsu mācītājiem, kas daudz sludina Dieva Vārdu šajās dienās – lai Dievs dod, ka Kristus mīlestība ir tas avots un virzītājspēks, kas palīdz būt aktīviem un sekmīgiem savā darbā.

22 Pateiksimies un aizlūgšim par mūsu darbiniekiem – mūziķiem, svētdienskolotājiem un dažādo kalpošanas nozaru vadītājiem, kas šajā laikā pieliek daudz pūļu, lai labāk pasludinātu Kristus vēsti; lai Dievs dod veselību, kā arī aizsardzību, saskaņu un gandarījumu viņu ģimenēm.

23 Pateiksimies par brīvību mūsu zemē un aizlūgšim par mūsu tautu, lai tā novērstos no elkdievības un piedzīvotu patieso un vienīgo Dievu.

24 Pateiksimies par katru, kas šajās dienās iegriežas dievnamos, un lūgšim, lai dzīvais Dieva vārds viņus uzrunātu un lai viņi piedzīvo Dieva mīlestību.

25 Slavēsim Dievu par mīlestību! Pricēsimies ar priecīgajiem, iepriecināsim vientuļos un noskumušos. Nepazaudēsim patieso svētku jēgu un prieku!

26 Pateiksimies un aizlūgšim par **Ungārijas baptistu savienību** Rumānijā, kurā ir 232 draudzes un 8632 locekļi, aizlūgšim par kristīgo liecību tautā.

27 Pateiksimies un aizlūgšim par misijas darbu Brazīlijā un Bolīvijā, par Rinkonas misiju, par latviešu izcelsmes mācītāju Samuēlu Jansonu un visiem misijas darbiniekiem, par skolu un par to, lai daudzi piedzīvotu Kristus pieskārienu. Aizlūgšim par Antru un Enoku Neilandiem Papua Jaungvinejā.

28 Pateiksimies un aizlūgšim par Kristīgo resursu centru un tā vadītāju Andreju Priedīti, lai varētu tikt veidoti materiāli izmantošanai draudzēs.

29 Pateiksimies un aizlūgšim par draudzēm, kurās nav pastāvīga mācītāja, – Mālpils, Mazsalaca, Pestīšanas Templis, Ģipka, Kauguri. Aizlūgšim par draudžu atjaunošanos un par atmodu Latvijas draudzēs.

30 Pateiksimies un aizlūgšim par Māsu kalpošanas darbu draudzēs – lai draudžu māsas saņemtu iedrošinājumu un lai ar Kristus vēsti tiktu aizsniegtas sievietes sabiedrībā.

31 Pateiksimies Dievam par aizvadīto gadu, par draudzi, par tuviniekiem. Lūgšim mums visiem Dieva svētību un vadību jaunajā, 2007. gadā.

BĪBELES LASĪJUMI DECEMBRIM

Jaunā Derība	Vecā Derība
1. 2.Pētera 1	Mihas 5
2. 2.Pētera 2	Mihas 6
3. 2.Pētera 3	Mihas 7
4. 1.Jāņa 1	Nahuma 1
5. 1.Jāņa 2	Nahuma 2
6. 1.Jāņa 3	Nahuma 3
7. 1.Jāņa 4	Habakuka 1
8. 1.Jāņa 5	Habakuka 2
9. 2.Jāņa	Habakuka 3
10. 3.Jāņa	Cefanjas 1
11. Jūdas	Cefanjas 2
12. Jāņa atkl. 1	Cefanjas 3
13. Jāņa atkl. 2	Hagaja 1
14. Jāņa atkl. 3	Hagaja 2
15. Jāņa atkl. 4	Caharijas 1
16. Jāņa atkl. 5	Caharijas 2
17. Jāņa atkl. 6, 7	Caharijas 3
18. Jāņa atkl. 8	Caharijas 4
19. Jāņa atkl. 9	Caharijas 5
20. Jāņa atkl. 10	Caharijas 6
21. Jāņa atkl. 11	Caharijas 7
22. Jāņa atkl. 12	Caharijas 8
23. Jāņa atkl. 13	Caharijas 9
24. Jāņa atkl. 14, 15	Caharijas 10
25. Jāņa atkl. 16	Caharijas 11
26. Jāņa atkl. 17	Caharijas 12
27. Jāņa atkl. 18	Caharijas 13
28. Jāņa atkl. 19	Caharijas 14
29. Jāņa atkl. 20	Maleahijas 1
30. Jāņa atkl. 21	Maleahijas 2
31. Jāņa atkl. 22	Maleahijas 3

Negaidot un pēkšņi 18. novembrī no mums šķīries mūsu mīļais darbabiedrs, arhivārs

MODRIS GINTERS

(12.02.1932.-18.11.2006.)

Izsakām dziļāko līdzjūtību viņa piederīgajiem!



Misijas mēneša un Misijas dienu ietvaros draudžu svētdieskolu bērni tiek aicināti piedalīties zīmējumu konkursā. Informācija par konkursu katrai draudzei tiek nosūtīta kopā ar Baptistu Vēstneša decembra numura sūtījumu. Stākāki informācijai zvanīt pa tālr. 7284487

ZIŅAS

draudzēm

GARĪDZNIEKU BRĀLĪBA

16. decembrī plkst. 10.00 krievu draudžu mācītāju tikšanās Rīgā, Mārupes ielā 16.

PĀVILOSTAS DRAUDZE

10. decembrī plkst. 14.00 draudzes 106. gadsvētku un dievnama 100. gadu jubilejas un jaunā draudzes nama iesvētīšanas dievkalpojums.
Viesi: kamerkoris "Matejs", mācītājs Ainars Baštiks un bīskaps Pēteris Sprogis.

JAUNPILS DRAUDZE

10. decembrī plkst. 14.00 draudze svin 8. gadsvētkus Jaunpils pilī! Visi mīļi aicināti!

KULDĪGAS DRAUDZE

10. decembrī plkst. 11.00 dievkalpojumā piedalīsies viesi no Vīlandes draudzes – komponists Ēriks Ešenvalds un dzejnieces Anita Meške un Vineta Kleine.

17. decembrī plkst. 11.00 dievkalpojumā piedalīsies viesi no Rīgas Ilģuciema krievu baptistu draudzes.

NĀCARETES DRAUDZE

17. decembrī plkst. 10.30 draudzes 130. gadsvētku un 12 gadu atjaunotnes dievkalpojums.

CIĀNAS DRAUDZE

17. decembrī plkst. 10.00 Ciānas draudzes dievnama 100 gadu jubilejas dievkalpojums. Viesis: mācītājs Olafs Brūvers. Dzied Liepājas vīru koris. Plkst. 17.00 koncerts, kurā piedalās koris "Laiks" un kristīgo mūziķu apvienība "Crescendo".

TILŽAS DRAUDZE

No 28. - 31. decembrim esiet aicināti uz semināru, apmācības kursu darbam ar bērniem un jauniešiem, to vadīs Anglijas starpkonfesionālas kristīgās jauniešu organizācijas Crusaders darbinieks Pēteris Empsons, kam ir liela pieredze, 15 gadus strādājot par misionāru Āfrikā un 7 gadus Anglijā kā sociālais darbinieks ar grūti audzināmiem bērniem. Kurss ir gan latviešu, gan krievu valodā. Vietu skaits ir ierobežots, pieteikties un sīkāka informācija pa tālr. 28694273 vai e-pastu: katie@latnet.lv.

SVEICAM JUBILĀRUS

- 4. decembrī **Harijam Liepiņam** (Ezeres draudze) paliek 80 gadi
- 7. decembrī **Līgai Ozoliņai** (Ciānas draudze) paliek 30 gadi
- 8. decembrī **Kārlim Rozenšteinam** (Ciānas draudze) paliek 65 gadi
- 9. decembrī **Arnoldam Fišeram** (Aizputes draudze) paliek 75 gadi
- 11. decembrī **Irīnai Ūdrei** (Siguldas draudze) paliek 75 gadi
- 18. decembrī **Vijai Freimanei** (Tukuma draudze) paliek 65 gadi
- 20. decembrī **Rutai Ašmei** (Semināra draudze) paliek 50 gadi
- 20. decembrī **Edvardam Lidovskim** (Nācaretes draudze) paliek 30 gadi
- 23. decembrī **Edgaram Šķerbergam** (Jelgavas draudze) paliek 60 gadi
- 26. decembrī **Oskaram Dziritim** (Ciānas draudze) paliek 30 gadi
- 27. decembrī **Ludvigam Opicam** (Kauguru draudze) paliek 85 gadi
- 30. decembrī **Uldim Zigneram** (Nācaretes draudze) paliek 35 gadi
- 31. decembrī **Skaidrītei Starkai** (Ciānas draudze) paliek 60 gadi

ADVENTES UN ZIEMASSVĒTKU LAIKS

GOLGĀTAS DRAUDZE

24. dec. plkst. 10.00 un plkst. 18.00
25. dec. plkst. 10.00
31. dec. plkst. 10.00 un plkst. 19.00
1. jan. plkst. 12.00

VĪLANDES DRAUDZE

24. dec. plkst. 11.00 bērnu dievkalpojums
plkst. 17.00
31. dec. plkst. 11.00

ĀGENSKALNA DRAUDZE

9. dec. Adventes tirdziņš.
24. dec. plkst. 11.00 un plkst. 18.00
25. dec. plkst. 11.00
31. dec. plkst. 11.00 un plkst. 23.00

MATEJA DRAUDZE

Dievkalpojumi ar oratorijas "Gods Dievam augstībā" atskaņojumu.
22. dec. plkst. 19.00
24. dec. plkst. 16.00 un plkst. 19.00
25. dec. plkst. 17.00

TUKUMA DRAUDZE

24. dec. plkst. 18.00
25. dec. plkst. 10.00 bērnu un ģimeņu dievkalpojums
31. dec. dievkalpojums un sadraudzība (informācija pa tālr. 26788841 - Mārtiņš)
1. jan. plkst. 10.00

SEMINĀRA DRAUDZE

24. dec. plkst. 10.00
plkst. 17.00 Ziemassvētku kantāte
25. dec. plkst. 10.00
1. jan. plkst. 10.00

JELGAVAS DRAUDZE

24. dec. plkst. 10:00 Ziemassvētku kantāte
plkst. 16:00 dievkalpojums ar svētdieskolas svētku programmu
plkst. 18:00 dzied draudzes koris
31. dec. plkst. 10:00 kristību dievkalpojums
plkst. 18:00

Kad zaudēti tiek principi vai arī ja principi tiek rezervēti tikai personīgajai dzīvei, bet tiek iesaldēti, pieņemot valstiskus lēmumus, tad drīz vien zaudētas tiek arī tautas tiesības. Nekāda valdības forma, neviena konstitūcija, neviena armija, ne NATO, ne zemessargi nevarēs nosargāt demokrātiju, tautas brīvību un laimi, ja tā nesakņosies tautas vērtībās un morālē. Tikai vērtības, kas ir mūsos, var nosargāt to, ko nevar nosargāt neviena armija, jo var jau sargāt žogu un būvēt to stiprāku, bet ko tas līdz, ja beigās pats nams uzgāžas uz galvas?

Vēl dziļos padomju gados vectēvs Žanis Ludviks man uzdāvināja kādu īpašu dāvanu, uz kuras viņš bija uzrakstījis dzejoli.

Kur tu stāvi, esi vīrs,
Darbā drošs un sirdī tīrs.
Ja tā katrs turēsies,
Latvijai tad labi ies.

Rietumu civilizācijas lielākās briesmas nav terorisms. Terorisms var sagraut namu, bet ir daudz bīstamāks spēks, kas var sagraut ģimeni, kas namā dzīvo. Teroristi var nolaupt lidmašīnu, bet ir daudz bīstamāks spēks, kas var nolaupt dzīves jēgu. Dieva aizmiršana visuzskatāmāk ir redzama pie bērniem. 50. gados Rietumu pasaulē skolotāji sūdzējās, ka lielākās problēmas ar bērniem skolā esot tās, ka viņi mēdz runāt, nepaceļot roku, un ka viņi mēdz trokšņot un skriet starpbrīdī pa gaiteni. Šodien skolotājiem ir citas problēmas: narkotikas, alkohols, pusaudžu grūtniecība, pašnāvības, vardarbība.

Persiešu ģenerālis esot notiesājis kādu karavīru, kurš bija pieķerts spiegošanā. Šim ģenerālim esot bijusi tāds savāds paradums dot uz nāvi notiesātajiem izvēlēties vai nu nošaušanu pie sienas, vai "lielās durvis". Kad soda izpildīšanas laiks tuvojās un notiesātais tika atvests pie ģenerāļa, viņš jautāja: "Nu, ko tu izvēlies – nošaušanu pie sienas vai "lielās durvis"?" Notiesātais ilgi mocījās, izdarot šo izvēli, jo galu galā tā bija viņa pēdējā izvēle – nošaušana pie sienas vai "lielās durvis". Viņš izvēlējās nošaušanu. Pēc brīža atskanēja šāvieni, apliecinot, ka nāves sods ir izpildīts. Tajā brīdī ģenerālis pagriezās pret savu palīgu un teica: "Viņi vienmēr izvēlas zināmo un paredzamo iepretī nezināmajam. Tomēr vismaz es viņam devu izvēli. Palīgs jautāja: "Kas tad ir aiz tām "lielajām durvīm"?" "Brīvība," teica ģenerālis, "bet es zinu tikai dažus, kam ir pietikusi drosme to izvēlēties".

Redziet, nav jau noslēpums, kur aizved savu vērtību noliegšana un visa Devēja – dārza īpašnieka nicināšana. Bībele, vēsture un arī apkārtējā Rietumu civilizācija par to liecina. Kāpēc izvēlēties sienu, ja var izvēlēties durvis? Kāpēc izvēlēties paredzamo, prognozējamo, ar daudziem piemēriem apliecināto nāves kultūru, ja var izvēlēties durvis? Un mūsu Kungs Jēzus Kristus saka: "Es esmu durvis". Tās ir durvis, kas aizved uz brīvību un dzīvību. Lai Dievs svētī Latviju, mums izvēloties Durvis un nevis sienu. Āmen.

Pēteris Sproģis

Latvijas Baptistu draudžu savienības bīskaps
(18.11.2006. / Doma baznīcā)

SASTOPAS

divas daiļrades

Ar gandarījumu un prieku šoruden organizētais Rīgas draudžu **Senioru koris** nule svētdien, 12. novembrī, sniedza savu pirmo koncertu, sirmo ļaužu skanējumu iekļaujot dzejnieka Artura Cīruļa un komponista Ērika Ešvalda autorkoncertā. Esam pateicīgi Lielās mūzikas balvas laureātam Ērikam Ešvaldam par uzdrīkstēšanos atkal mūs aicināt uz kopā dziedāšanu!

Koncertvakars notika Vīlandes draudzes namā, kura durvis smagi briedušas vēstures redzējumā. Ieejot mūsu ticības atziņas celmlauža Jāņa Zirnieka celtajā kapitālbūvē (1888), jūtamās vēstures vibrācijas, kurām pakļaujas i prāts, i sirds. Mēs, Rīgas draudžu seniori, svinējam, nē – dziedājam slavas dziesmu Dievam un saviem gadiem. Tiem gadiem, kad sen dziedāta dziesma atkal atnāk pie Tevis, cilvēk, un, pateicoties Dievam, tā tagad ir brīva un tāli tuva kā pasakā.

M.Ginters +



Sastapušās divas daiļrades – Ērika Ešvalda dziesma un Artūra Cīruļa dzeja. Abus šos cilvēkus Dievs apveltījis ar spilgtu talantu, un šajā vakarā mums bija iespēja atrasties šo talantu krustpunktā. Un kas gan var būt jaukāks par to, ja dzeja pārvēršas skaistā dziesmā.

Senioru kora uzstāšanās uz mums atstāja dziļu iespaidu. Likās, ka, klausoties šajās mīļajās balsīs, esam tuvāk debesīm. Dziesmas mijas ar dzeju, un šķiet, ka šis vakars mūs aizved klusās pārdomās. Par laiku, sapņiem, gaismu, dzīvību un nāvi.

Paldies Rīgas draudžu kopkorim, diriģentiem, solistei Evitai Raitumai, mūziķiem, režisorei Kristīnei Klētniecei un pārējiem, kuri mums sagādāja šo brīnišķīgo dāvanu. Un, izdegot brīnumsvecītei, manī raisījās pārdomas. Par brīnišķīgo iespēju atrasties divu cilvēku daiļrades krustpunktos. Un tas bija tā vērts...

I. Ašņevica